

N:o 8.

Af herr **Chr. Bülow**, om *ändring i gällande bestämmelser rörande den kommunala beskattningen.*

Med de beskattningsgrunder vi ega i Sverige och med den rösträtt, som lägger magten i händerna på ett fåtal, står ofta den stora mängden af skattskyldige nära nog rättslös.

Detta visar sig också i den stora skilnad i beskattning, som råder inom olika kommuner. Medan inom några af dessa beskattningen uppgår t. ex. till 3 kr. pr bevillningskrona, finnes det andra kommuner, der beskattningen uppgår till öfver 9 kr. pr bevillningskrona.

Visserligen få icke kommunerna upptaga större stående lån utan med Kongl. Maj:ts medgifvande; men sällan nekas detta medgifvande. Och utanför de stående lånen röra kommunerna sig ofta med en mängd kortare lån, hvilka beständigt förnyas.

Sant är, att de flesta kommuner äro allt för högt skuldsatta, ja, om många af dem kan sägas att de röra sig i formlig affärssvindel. Och är affärssvindel fördömlig, när den bedrifves af enskilda personer, måste den vara ännu mera fördömlig, när hela kommuner drifva den.

Obestridligt är, att de höga röstetalen eller de rika samhällsmedlemmarne på många ställen uppdrifvit beskattningen till en allt för svår börda för befolkningen och hejdlöst skuldsatt kommunerna samt bundit dessa till allt för tryckande utgifter för många år. Önskligt vore derför

att beskattningen äfven här i landet kunde i viss mån begränsas till skydd för de mindre bemedlade.

Jag föreslår derföre, att

till kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet 5 § 2 mom.,

till kongl. förordningen om kommunalstyrelse i stad 57 § 1 mom.,

och till kongl. förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm 40 § 1 mom.

må läggas följande:

— — dock icke med högre belopp, tillsammans grundadt på kyrkostämmas och kommunens beslut, än 4 procent af skattskyldiges taxerade inkomst, härifrån dock undantaget särskilda afgifter, som kunna åligga enskilde af kommunens skattskyldige.

Stockholm den 25 januari 1892.

Christian Bülow.